

אח"ח 1234567

בבוזאות בזה דהווצאות שבת חוץ לחשבורן³⁸.

אירע הפסקת החסמל בשבת ותיקנוו שבת אסור להשתמש בשבת בחסמל רק לחוליים³⁹.

יה. הנאה מהווצהה בשבת - ישראל שעשה מלאכה בשבת בדבר שלא נשתנה הדבר על ידו, כגון שהווצה מרה"י לרה"ר ולהיפך, או שהעביר החפץ ד"א ברה"ר או שהוביל במכונית דרך רה"ר וכדו', י"א שבאופן זה אין איסור מעשה שבת, ויש להחמיר בזה, אך אם נעשה הדבר בשוגג יש להקל בזה במקום צורך ומותר באותה השבת בין למציא בין למי

הזוקקים לחסמל לחולי כליות ואסתמה וחמצן וכדו', ואין יכולם לעשות גנרטור פרטני כמו בית חולים ונוצר צורך לעוברים ואיזי מותר לכל ישראל כדי נר לא' נר למאה. ואמנם כבר ביאר החזו"א שם דאף אם הוא באופן המותר מן הדין יש בזה משום חילול השם שמראה שאינו חס לכבוד שמיט כיוון שהוא שימוש ציבורי והעובד עושה כן במדוד רח"ל יע"ש. אך באמת כבר נתבאר לעיל בחלק ב' פרק ל"ה דין כ"ב שאין להתריר בזה, דלא הותר נר לא' נר למאה וליהנות הבריא מהנר שהודלק לחולה רק באותו הנר ששימשו בו לחולה, אבל אם הבריא משתמש בנר אחר לא הותר, והרי כל נורה ונורה היא באיסור מרובה בשיעורים כדי קצת ענף שיש בו ג' גרגורות ועוד שווה בהדלקה אחת, א"כ בודאי שגורו גם ע"ז שמא ירבה בשביבלו. דהיינו באמת ריביה בשביבלו, דלחולים א"צ ריבוי אור וטורבינות גדלות כל כך, ובכל ריבוי ההדלקות עוברים בזה על איסור תורה לרשב"א של ריבוי בשיעורים, ולא מצינו היתר להשתמש רק באותו הנר ממש של החולה, וראה שם הע' 32 שהסכים לסברא זו מラン הגראי"ש אלישיב שליט"א ועפ"ז נפל בבריא ההיתר לשימוש בחסמל משום חולים. ועי' אגרו"מ ח"ד סי' קכ"ז.

38. שמעתי מהగרא"ש"א שליט"א דהרי יש בזה משום כבוד שבת, וכן מהגרח"ק שליט"א, ומהו פשוט דזהו כטעונה כן לשם שמים ולכבוד שבת קודש, וכן שמעתי מהגרא"ש"א שליט"א.

39. נתבאר בע' 37 שאין להתריר בזה אף אם יש חולים בשכונה והיה נדרש להדלק עוברים כיון דאין השימוש באותו הנר א"כ יש כאן ריבוי בשיעורים ואיסור לבリア שמא ירבה בשביבלו. ואף המקילים בחסמל מחמירין בזה דכאן חזין דודאי תוקן בשבת, משא"כ שם תולמים בהיתר כמ"ש באגרו"מ ח"ד סי' ס"ד. ובchein ס"י מג או' י"ז ע"ש.